

UVOD

Emocionalni život čoveka sastoji se od vlastitog doživljavanja i izražavanja emocija, kao i od potreba doživljavanja emocija drugih ljudi. Što se deteta tiče, čini se da je za njega važnija emocionalna atmosfera kojom ga ljudi okružuju negoli izražavanje vlastitih emocija.

Temeljne emocionalne potrebe deteta su:

osećaj sigurnosti,
doživljavanje izraza ljubavi,
dobivanje priznanja,
sticanje različitog iskustva.

Detetov emocionalni razvoj najvažnija je komponenta formiranja njegove ličnosti. Osnovne crte ličnosti pojavljuju se upravo u predškolskom uzrastu. One su, po pravilu, jednostavne i spontano se izražavaju.

KAKO SE RAZVIJAJU EMOCIJE

Što je dete starije kod njega uočavamo veći broj raznih emocija koje postoje kod odraslih. Ono se plaši, ljuti, ispoljava ljubomoru, raduje se, mrzi, voli. Razni predmeti, lica i situacije koji ranije na dete nisu delovali, sada su uzrok jakih emocija.

Učenje i sazrevanje u razvoju emocija veoma su isprepletani, pa je teško odrediti što je kod emocija rezultat učenja, a što rezultat sazrevanja.

Tada konstatujemo da u razvoju emocija važnu ulogu ima sazrevanje.

Neke stvari, lica i situacije, prema kojima je dete ranije bilo ravnodušno, počinju izazivati njegove emocionalne reakcije. Ono još i uči reagovati na sve veći broj draži.

2. KARAKTERISTIKE DEČJIH EMOCIJA

Emocije odraslih i emocije kod dece bitno se razlikuju. Prvenstveno po tome što su dečje emocije proste, spontane, nisu uzdržane i odmah nalaze odgovarajući izraz. Sa odgojem dece dolazi i do odgovarajućih promena. Vremenom emocije gube svoju nediferenciranost i dete postepeno počinje učiti i da se uzdržava od emocija, a samim tim stiče vlastiti način izražavanja.

1. Dečje emocije su kratkotrajne. One traju svega nekoliko minuta, a onda iznenada iščeznu dok emocije odraslog čoveka duže traju i teže se zaboravljaju. Preduzimanjem odgojnih mera i pravilnom ulogom roditelja menja se i karakter dečjih emocija. Te emocije se pretvaraju u dugotrajna raspoloženja.

2. Dečje emocije su snažne. Emocije odraslog čoveka ne mogu dostići onu jačinu kao kod deteta, jer dečje emocije ne poseduju gradaciju bez obzira na situaciju. To naročito važi za ljutnju, strah i radost. Kod dece te emocije se izražavaju punim intenzitetom. U ljutnji dete plače, vrišti, bacaka se, udara rukama i nogama pa čak i ujeda. U strahu se izbezumljuje, krije i vrišti.

3. Emocije deteta su nestabilne. Dete za razliku od odraslih lako prelazi iz pozitivne u negativnu emociju i obrnuto. Ono iz stanja velike radosti naglo pređe u plač. Ljubav i ljubomora, ljutnja i smeh itd. smenjuju se. Ali to ne znači da su dečje emocije plitke i površne, nego njih dete burno ispoljava pa se onda one ne gomilaju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com